

Kersvers in de Kamer Miranda Van Eetvelde

Voor de verkiezingen van 13 juni vonden slechts twee Zelenaars een plaatsje op de lijsten van Kamer en Senaat. Maria Verheirstraeten voor de CD&V en Miranda Van Eetvelde voor de NVA. Maria stond op de achttiende plaats en was quasi zeker dat ze geen zijje zou bemachtigen in het groene halfroond. Voor Miranda lagen de kaarten enigszins anders.

Oorspronkelijk stond ze op de vijfde plaats maar door het opduiken van het wit konijn van Bart De Wever, Siegfried Bracke, kwam ze op de zesde plaats te staan. Een Kamerzetel zat er enkel in als de peilingen de nagel op de kop sloegen. En voor één keer was dit het geval. De NVA-Oost-Vlaanderen haalde net geen zeven zetels en wie de zesde verkozene zou worden dat was pas duidelijk op de maandag na de verkiezingen. Miranda wist 105 stemmen meer te halen dan lijstduwer Lieven Dehandschutter en dus mocht zij op 6 juli jl. haar eed gaan afleggen in de Kamer van Volkvertegenwoordigers.

Op 14 juni had ik haar ja-woord voor een babbel al op zak, maar door vakantietoestanden lukte het me pas op het einde van de oogstmaand om mevrouw de volksvertegenwoordigster te strikken voor deze Mensen van Bij Ons. Miranda woont in een statig herenhuis in de Cesar Meeustraet. Ik bel en even later zwaait de groene poort open. Miranda verwelkomt me met een big smile en troont me mee naar het terras. De zomer loopt op haar laatste dagen en dus profiteren we d'r maar van. De klassieke vraag wuif ik nog even weg en stel voor dat we eerst het interview doen. Dat vormt geen probleem. Babbelen ook niet. Miranda heeft iets van een spraakwaterval. Je krijgt er omzeggens geen speld tussen...

Ze zag het levenslicht op 24 september 1959. Haar roots liggen op de Heikant. Vader Georges Van Eetvelde en moeder Christiane De Meirman hebben zes kinderen: Marleen (1950), Nicole (1952), Peter (1958), Miranda (1959), Jo (1960) en Hildegard (1963). In een gezin van zes was er altijd ambiance. Na de universiteit van de Heikant trok ze naar de Kouter en volgde de handel. Die maakte ze af in Dendermonde voor de laatste twee jaren en daarna zocht ze werk. Dat vond ze onmiddellijk in een klinisch labo in Dendermonde. Na vier jaar solliciteerde ze bij de toenmalige RVA (nu VDAB) en met succes. Eerst als opsteller, later als onderbureaucheef. Enkele jaren later nam ze deel aan examens voor arbeidsbemiddelaar. Ook hier slaagde ze moeiteloos en na een kleine ronde van Vlaanderen (Antwerpen, Kalmthout, Wetteren, Gent) vond ze uiteindelijk haar vaste stek als vacatureconsulente in Dendermonde.

Haar taak te matchen tussen werkgevers en werkzoekenden. Ze werkte vooral op vraag van werkgevers en zocht tussen de werkzoekenden naar de geschiktste kandidaat voor de job. De sectoren waarin ze actief was, waren heel verscheiden: onderwijs, metaal, hout, bouw, textiel, grafisch, verzorging, papier en karton... Het leuke aan de job, zegt Miranda, is dat ik veel contact had met mensen, zowel werkgevers als werkzoekenden hoewel het persoonlijk contact wel verminderde met de intrede van heel de digitale technologie. Telefoon, sms en e-mail werden de communicatiemiddelen bij uitstek. Ook had ik veel variatie, voegt ze er aan toe. Naast heel de papieren winkel kwam ik vaak in bedrijven en kreeg ik daadwerkelijk zicht op de concrete situatie binnen bedrijven.

Familie

Miranda is getrouwd met Herman Van Driessche, advocaat en gemeenteraadslid voor NVA. In juni moesten ze normaal hun zilveren jubileum vieren maar door al die perikelen rond de verkiezingen zijn ze dit rats vergeten te vieren. Ze hebben samen vier kinderen. Lothar is pas afgestudeerd als master in de rechten, Dagmar zit in zijn eerste jaar industrieel ingenieur, Irmgard doet haar laatste jaar kunsthumaniora (architecturale binnenhuiskunst) en de benjamin van het gezin Adelind doet haar vierde jaar Latijnse.

Politiek

Politiek gezien heeft Miranda geen Vlaams-nationale roots, als ik het zo mag zeggen. Ik kom eigenlijk uit een CVP-familie, bekend ze. Mijn nonkel Cesar (Van Lysebettens) heeft jaren in de gemeenteraad gezeteld voor de toenmalige CVP. Dat Vlaamse bewustzijn is pas ontloken toen ik bij de scouts, ik was toen 17, via een Vlaamsgezinde scoutsleider ging stappen in de Voer om te protesteren tegen Happart. Daarna leerde ik Herman kennen en hij vulde perfect mijn Vlaamsgezindheid aan. Voortaan deelden wij eensgezind deze Vlaamse voorliefde. Herman komt uit een echt Volksunienest. Zijn vader Clovis was één van de stichters van de Volksunie in Zele en Herman heeft heel het Vlaamse gedachtegoed als het ware met de paplepel meegekregen. De nationale politiek is iets wat hem

altijd al heeft geïnteresseerd. Plaatselijk zetelde hij al in de OCMW-raad voor de ZB en momenteel zetelt hij voor NVA in de gemeenteraad. Echt actief was Miranda vroeger niet in de politiek. Ik had een job, ik had vier kinderen en twee man uit één gezin in de politiek, dat kon in die tijd echt niet, verduidelijkt ze.

Alles veranderde toen in 2006 de CD&V een kartel sloot met de NVA. Voor de verkiezing van gemeente- en provincieraad trokken ze met één lijst naar de kiezer. NVA had op dat moment nood aan vrouwen en dus belandde Miranda op de derde plaats voor de provincie. Maria Verheirstraeten was toen lijsttrekker. Ze behaalde 1500 stemmen.

De kogel was door de kerk, zoveel was duidelijk. Politiek was niet langer iets dat ze van op afstand volgde. In het plaatselijk bestuur van NVA werd ze secretaris en ze werd ook verkozen in het arrondissementeel bestuur waar ze communicatieverantwoordelijke is. Het treintje was aan het bollen. Voor de parlementsverkiezingen van 2007 paste ze voor de lijst, maar voor de verkiezingen van het Vlaams parlement in 2009 kreeg ze de vierde plaats op de NVA-lijst (het kartel met CD&V was intussen al opgedoekt). NVA haalde toen in Oost-Vlaanderen net geen vier zetels. Maar Miranda was erg in haar nopjes met haar 4409 stemmen.

Ze was intussen vanuit het arrondissementeel bestuur afgevaardigd om in de partijraad te zetelen. De partijraad is een bijeenkomst van bestuursleden uit alle Vlaamse arrondissementen. Het telt zo'n 150 leden die iedere tweede zaterdag van de maand samenkomen. Sinds haar verkiezing tot volksvertegenwoordiger maakt ze ook deel uit van het partijbestuur dat naast de voorzitter gevormd wordt door de 27 Kamerleden, de 14 senatoren, de 16 vertegenwoordigers in het Vlaams parlement

en de directeurs, de woordvoerders en de commerciële verantwoordelijken. Het partijbestuur vergadert in principe op maandag. 2010 leek een rustig jaar te worden. Eens een jaar zonder verkiezingen had Miranda zich laten ontvallen. Niets was minder waar! Toen Open VLD de stekker uit trok, waren nieuwe verkiezingen onvermijdelijk.

Veel tijd voor overleg en planning was er niet, vertelt Miranda. Als je dat van nabij meemaakt, schrik je er echt van wat er allemaal bij komt kijken. Het moeilijkste is en blijft de samenstelling van de lijsten. Dat gebeurt op het niveau van het arrondissement, de provincie en uiteindelijk worden nationaal de knopen doorgehakt. Veel gelobby, veel gesjacher... Het verliep overal net comme il faut, bekent Miranda en soms zijn dat wel eens vergaderingen met de nodige vonken en vuurwerk. Ik kan daar niet goed tegen, zucht ze, en gelukkig is me dat bespaard gebleven. Ik werd vanuit het arrondissement voorgedragen en ik kreeg de vijfde plaats op de Kamerlijst. De vijfde plaats was geen verkiesbare plaats, eerder een strijdplaats. Enkele dagen later pakte Bart De Wever uit met Siegfried Bracke

en moest Miranda noodgedwongen verhuizen naar de zesde plaats. De kans dat ze een zetel zou veroveren werd erg klein tenzij men de peilingen mocht geloven...

De verkiezingsmolen begon toen op volle toeren te draaien: fotosessies, affiches, folders, kaartjes, flyers, stickers, banners... Veel is niet genoeg om je ei kwijt te geraken. Maar overdrijven mag niet. Er is een budget per arrondissement en het is raadzaam deze limiet niet te overschrijden. 400 Affiches heeft Miranda verspreid. Onze bestuursploeg in Zele is erg klein en toch zijn we erin geslaagd een Kamerzetel te veroveren en de NVA op de kaart te zetten in Zele.

En dan het noodzakelijk kwaad, zucht Miranda, de hort op! Vanuit het arrondissement en de provincie worden activiteiten aangekondigd. Miranda sprak dan af met andere kandidaten om samen op bepaalde plaatsen campagne te voeren. Zo deed ze markten in Gent, Sint-Niklaas, Aalst... In die kleine maand tijd zijn heel wat gemeentes van onze provincie de revue gepasseerd. Ik doe dat echt niet graag, bekent Miranda, het is iedere keer een drempel waar je over moet. Het mooiste moment van heel de campagne was ongetwijfeld samen met Siegfried Bracke rondlopen op Roparun. Dat was een ongelooflijk succes, glundert ze nu vier maand later. Het stond in de sterren geschreven dat de NVA ging scoren, maar het was toch nog afwachten. Iedere dag folders bussen, een avond hier, een samenkomst daar... De campagne was kort maar krachtig en, vertelt Miranda, ik was kapot toen het 13 juni was.

13 juni 2010

En dan kwam het uur van de waarheid: zondag 13 juni. Samen met Herman brachten we onze stem uit en dan in de namiddag de eerste uitslagen volgen op tv. Van bij de eerste resultaten bleek dat de peilingen dit maal klopten: de NVA ging inderdaad scoren. In de namiddag hadden we afgesproken met de Zeelse bestuursploeg in ons lokaal en tegen halfzes vertrok ik naar Brussel, gaat Miranda verder. We hebben die dag een stukje geschiedenis geschreven. Het was een euforie, een roes waaruit onze partij ontwaakte. Het mooiste moment was ongetwijfeld den entree van Bart De Wever. Ik ben echt blij dat ik dat kon meemaken, zegt ze. Tegen negen uur zakten alle Oost-Vlaamse kandidaten af naar de handelsbeurs in Gent. NVA haalde op dat moment 7 zetels in onze provincie. Later op de avond bleken het er maar zes te zijn.

En dan heb ik de spannendste uren van mijn leven beleefd, vertelt Miranda. Voor de zesde zetel ging het tussen lijstduwer Lieven Dehandschutter en mij. Nagelbijtend volgde je de uitslagen via het internet en soms stond mijn naam vetjes, den weer deze van Lieven. Om twee uur 's nachts had hij 73 stemmen meer. Er ontbrak nog één bureau uit Gent en dan zou het verdict vallen. De hoop had ik toen nog niet opgegeven. Mijn zoons hadden hun uiterste best gedaan om voor mij campagne te voeren in Gent, dus bleef ik dat sprankeltje hoop koesteren. Om twee uur gingen we naar bed en om zes uur 's morgens zag dochter Irmgard dat mama's naam in het vet stond op de site van Binnenlandse Zaken.

Rond halfacht was er al telefoon van Radio 2, TV-Oost, Het Nieuwsblad, De Gentenaar. Het werd een hectische dag. Zeker toen er rond de middag een telefoontje kwam van NVA-nationaal dat er problemen waren met de telling van het laatste bureau. Er bleek een handtekening te ontbreken op een van de formulieren. Spanning in het kwadraat, dat kan ik je verzekeren, zegt Miranda. Uiteindelijk las ze pas op dinsdag op de website dat ze daadwerkelijk verkozen was. Felicitaties, telefoontjes, sms'jes, bloemen... 't Was de eerste dagen heel plezant en echt een ontlasting na zo'n stressy periode.

En nu...

Het eerste dat Miranda moest doen was bij de VDAB politiek verlof nemen. Cumuleren kan daar niet. Op 5 juli heeft ze er haar laatste dag gewerkt. Ze had het graag gecombineerd maar ze heeft wel de zekerheid dat ze altijd terug kan naar haar vertrouwde werkplek. Nu krijgt ze haar wedde van Kamerlid. Ik krijg nu het statuut van een zelfstandige, vervolgt Miranda, en een derde van wat ik verdien, moet ik afdragen aan de sociale zekerheid. Ik moet daarnaast ook een bepaald percentage afdragen aan de partij en ook mijn bureau in het parlement moet ik zelf inrichten voor mezelf en mijn persoonlijke medewerker.

En dan komt nu de sprong in het onbekende: het werk van een volksvertegenwoordiger. Binnen de partij is het al uitgemaakt dat ze effectief lid is van de commissie sociale zaken en plaatsvervangend lid in de commissies justitie en defensie. De NVA verwacht dat haar Kamerleden effectief aanwezig zijn in het parlement. De plenaire zitting is op donderdag, het partijbestuur op maandag en commissies vallen doorgaans op dinsdag, woensdag en vrijdag.

Binnen de partij heeft Miranda en haar collega's de laatste maanden al heel wat opleiding gekregen. Een zomeruniversiteit heet dat in de wandelgangen. De nieuwbakken parlementsliden werden diets gemaakt hoe je een parlementaire vraag stelt, hoe je een wetsvoorstel indient... kortom een snelcursus hoe alles reilt en zeilt in het groene halfmond. Miranda is wel blij dat ze niet alleen is. Het feit dat er zoveel nieuwkomers zijn, maakt het er makkelijker op. Ze vinden steun bij elkaar. En

dat is nodig ook. Je weg vinden van bibliotheek tot personeelsdossier, het brengt wel een stuk onzekerheid met zich mee. Maar Miranda kennende, zal haar dat wel lukken.

En nu is het nog een beetje afwachten. In de loop van september wordt mijn persoonlijke medewerker aangesteld. Ieder Kamerlid heeft recht op zo iemand. In het totaal mag NVA 84 mensen aanwerven. Dit gebeurt met hulp van een selectiebureau dat op zoek gaat naar mensen met een inhoudelijke bagage afhankelijk van de commissie van het Kamerlid. En dan kan het parlement aan het werk. Tenminste als er een regering gevonden wordt en dat is nog een ander paar mouwen. "Nil Volentibus Arduum, N-V-A, de afkorting N-V-A staat vanavond voor Nil Volentibus Arduum. Voor zij die willen is niets onmogelijk" zei Bart De Wever op 13 juni maar ik begin er stilletjes aan serieus aan te twijfelen of het onmogelijke mogelijk kan worden in ons Belgenlandje.

Swat, we zullen zien en Miranda houdt op dit punt, zoals een goed politicus in deze dagen betaamt, de lippen op elkaar. Miranda is 51 en is verdomd blij met haar nieuwe opdracht. Een unieke kans om eens iets anders te doen, een opportuniteit die ze met haar beide handen wil aangrijpen om er iets van te maken. De zelfverzekerdheid loopt van haar af. Het is haar gegund. Ze is overtuigd van het programma van haar partij en wil samen met anderen de verkiezingslogan van de NVA 'Denken, durven, doen' waar maken.

Ondertussen komt ook de papierenwinkel op gang. Iedere dag trakteert de postbode haar op uitnodigingen, verslagen, wetsvoorstellen... Aan papier dus geen gebrek. Miranda bekijkt het heel selectief en focust enkel op de zaken die haar commissie aanbelangen. En ook haar agenda begint stilletjes aan dicht te slibben, maar dat is nu eenmaal eigen aan politici.

Haar verhaal zit erop. De koffie is klaar en Miranda serveert -chauvinistisch als ze is- er ook nog een stukje Zeelse vlaai bij. Hoe ze die nieuwe job gaat combineren met een gezin met vier kinderen, vraag ik haar nog. O, lacht ze, dat valt best mee. Mijn kinderen zijn jongvolwassenen die een grote zelfstandigheid hebben en mits wat planning en afspraken binnen het gezin moet dat best lukken. Mijn man, Herman, is enorm geboeid door politiek en op dat vlak vind ik dus thuis altijd een klankbord.

En de hobby's & de vrije tijd, vraag ik tot slot. Ze zucht even. Ik ben me ervan bewust, zegt ze, dat ik minder vrije tijd zal hebben. Joggen en schermen zijn twee sporten die me nauw aan het hart liggen en ik hoop dat ik daar af en toe nog wat tijd voor vind. Het zelfde geldt voor een avondje naar de film, een tof concert of een goed boek. Het is duidelijk dat ze toch wat zal moeten snoeien in al die leuke dingen. Met haar nieuw mandaat moest ze ook ontslag nemen in de raad van bestuur van Jeugdcentrum Juvenes. Tien jaar lang was ze secretaris van de raad van bestuur. Maar vermits Juvenes apolitek wil zijn, moet ze jammer genoeg dit engagement vaarwel zeggen. En last but not least hebben we ook nog een grote familie en vriendenkring. Regelmatig is er wel iets te doen of te vieren... Het zal in de toekomst niet makkelijk worden om dat alles vlotjes te combineren, voegt ze er aan toe. En... gewoon eens een avondje thuis, ik vermoed dat ik dat in de toekomst meer en meer ga waarderen.

Ik neem afscheid van Miranda. Het is duidelijk dat 13 juni een mijlpaal is in haar leven. Onverwacht mevrouw de volksvertegenwoordiger worden is een hele uitdaging. Een bal die in haar kamp ligt. Denken en durven zijn twee werkwoorden die ze zeker al verwoegd heeft, nu is 'doen' aan de beurt! Succes, Miranda !

Bedankt voor de koffie, de Zeelse vlaai en de (h)eerlijke Babbel !

mark
12.09.2010

P.S.: Miranda is bereikbaar:

Cesar Meeusstraat 14 Zele
0497.94.71.38
miranda.vaneetvelde@telenet.be
of binnenkort
mirandavaneetvelde@dekamer.be

